

Kilenced

P. Tilmann Beller

Az új kezdet: MÁRIA

P. Tilmann Beller

AZ ÚJ KEZDET: MÁRIA

P. Tilmann Beller

AZ ÚJ KEZDET: MÁRIA

Családkadémia-Óbudavár Egyesület
Óbudavár, 2005

BEVEZETÉS

Vannak helyek, melyek jó hatással vannak ránk. A hegycsúcsok, a forrás a völgyben, vagy egyszerűen egy olyan hely, ahol az ember valami titokzatos áramlást érzékel. És ezekkel kapcsolatban sajátos jelenségek vannak: például a Szentföldön. Vannak ott helyek, ahol időben egymás után különböző vallások szentélyei álltak: a régi kánaánitáké, a zsidóké, az iszlámé és végül a keresztényeké. Egy nagy szentírás-tudós mondta erre: itt a hely a szent, és nem a vallás, mely benépesíti.

Továbbá létezik egy hely szentségének másfajta forrása is, ahogy ezt a Schönstatt-mozgalmában megfigyelhetjük: amikor az emberek odakapcsolják egy helyhez szeretetük minden hatalmát. Az egyik hordozza a másikat, és ez az együttlét és egymásért való lét összekapcsolódik a schönstatti kegyelmi anya szentélyével. Ezt az egymásért való létet bizonyos jelek is kifejezik. A következőkben ezekről lesz szó.

Egymás után megismerjük egy-egy jelképet a schönstatti szentélyben. Majd Kentenich atya, e szent hely alapítója, feltárja előttünk ezek értelmét. Aztán egy további lépésben bemutatjuk a saját életünkre és korunk emberére vonatkoztatva a jelkép üzenetét, annak értékét és súlyát. És végül egy kis útmutatás a gyakorlati életünk számára.

ISBN 963 86371 8 8

Kiadja a Csaladakadémia-Óbudavár Egyesület
8272 Óbudavár, Fő u. 14., tel./fax: 87/479-026
www.csaladakademia.hu
info@csaladakademia.hu, kiado@csaladakademia.hu
Felelős kiadó: az Egyesület elnöke
Nyomdai előkészítés: Palásthy Imre, www.palasthybt.hu
Nyomás: OOK-Press Nyomda, Veszprém
Felelős vezető: Szathmáry Attila

1. hét:

Az új kezdet: MÁRIA

A kép mondanivalója:

„Add, hogy Hozzád hasonlóvá váljunk,
a világban példád szerint járjunk,
erővel és méltósággal, szerényen és szelíden,
szeretettel, békét és örömet sugározva.
Bennünk járj a világunkban, és tedd,
hogy Krisztust befogadni kész legyen.”
(Himmelwärts, 163. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Belépünk a kegyelmi anya szentélyébe. Látjuk a képét. Egy nő, aki a karjában tartja gyermekét és ránk néz. Jó hatással van ránk. Szívesen vesszük, hogy ránk néz. És egészen magától fel támad bennünk a vágy: Szeretnék olyan lenni, mint Te! Szívesen tartanám én is a karomban Krisztust és így tekintenék az emberekre: meglátnám bennük a nagyszerűt és éreztetném a szememmel, hogy becsülöm, sőt talán szeretem is őket.

„Szeretetet sugározva.” És akkor, ha harag, irigység, gonosz beszéd, mások megvetése és be képzelttség stb. vesz is körül, mindez már nem lesz olyan fontos. Ránézünk az emberekre, látjuk nagyságukat és létrejön köztünk egy nyugodt kapcsolat. Elviseljük egymást és átéljük együtt az élet szép dolgait. Ezt nevezzük örömmel.

Ha szeretünk egy embert, akkor ő bennünk él. És általunk hatással van másokra. Ha a Szűzanyát szeretjük, akkor nemcsak a képe van a szívünkben. Az esetünkben több történik. Ez a nagyasszony, Jézus anyja, a mi anyánk ott lakik a szívünkben, mert szeret minket. És velünk együtt bejárja korunkat.

És akkor, ha megérintünk embereket, ha beszélünk velük, ha együtt dolgozunk, ha együtt imádkozunk, akkor a Szűzanya is megérinti ezeket az embereket. És akit megérintett, új fogékonyságot nyer Krisztus iránt. Mert a Szűzanya fő szenvedélye: Krisztus. És akit a Szűzanya megérint, az elnyeri vele együtt ugyanazt a szenvedélyes Krisztus-szeretetet.

És most egész gyakorlatiasan

Ezen a héten mindig újra ránézünk a Szűzanyára és mondjuk neki:

„Gyere velem!”

2. hét:

A korsó – egymásért

2

A kép mondanivalója:

„Ha a Sátán ravaszsága és gyengeségeim legátolnak,
ha hibáim keserű kínnal nyomasztanak,
nagy hálával én is hivatkozhatom
a mi nagy kegyelmi tőkénkre,
mindazon nemes, tiszta, erős lelkekre,
akik naponta az Urat újra vőlegényükké választják,
akiken tetszéssel nyugszik Urunk szeme,
őmiattuk gondoskodik az én boldogságomról is.”
(Himmelwärts, 123. o.)

„Ha lényünk és életünk hasonlít Krisztusra,
akkor nyújthatunk kezet egymásnak:
Üdvözítőnk vére által egyikünk jámborsága
az összes többinek javára válik.
Így a családi szeretet szárnyakat ad,
hogy a rossz szenvedélyeinket megfékezzük,
hogy a legmagasabb életszentségre törekedjünk,
tele erőteljes áldozatkészséggel és szerény derűvel.”
(Himmelwärts, 129. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Szolidaritásról, egy hálózathoz való csatlakozásról, közös felelősségről van szó. A keresztények egész egyszerűen szeretetet mondanak. Vagyis tehetünk egymásért valamit. Ez egyszer s mindenkorra a mi Urunk életével és halálával kezdődött. Nem azért megyünk Istenünkhöz, mert hosszú küzdelemben elnyertük szívünk tisztaságát. Odamegyünk Istenünkhöz és így szólunk: *Atya, Jézus meghalt érttem.* És a Mennyei Atya válaszol: *Igen, látom a gyengeségeidet. És látom a bűneidet is. De Jézus meghalt érted. És én őt szeretem. És Jézusom miatt Téged is szeretlek. Gyere gyermekem, ünnepeljünk!*

De ez még nem minden. Jézus engedi, hogy mi is részt vegyünk ebben. Vele együtt mi is a Jóistennek ajándékozhatjuk magunkat testvéreinkért. Így létrejön egy olyan közösség, ahol hordozzák egymást. Nemcsak a futballstadionban van, hogy a lelkesedés nagy hulláma összekapcsolja az embereket. Nemcsak az együtt kirándulók és éneklők élnek át hasonlót. Nemcsak egy szerelősarnok brigádja élheti át egységét. Ez történik azokkal is, akik részesülnek Urunk életében, halálában és feltámadásában: Krisztusban kapcsolatban vagyunk egymással, Isten szemében mi összetartozunk. Létezik valami hasonló a természetes síkon is: a futball-világbajnokságon

az egyik csapat gólt lő. Az ebből eredő öröm- és lelkesedés-impulzus nemcsak a stadionban levőket éri el, hanem azokat is, akik a tv-ben látják az egész világon. Egy valaki örömet okoz millióknak.

De Krisztusnál többről van szó. Egy valaki örömet okoz millióknak, mert megnyeri a Mennyei Atya szeretetét a számukra, és ők ismét odaajándékozzák magukat Krisztusban az Atyának egymásért. A szeretet tőkéje. Ez egy tőke: az egyik hordozza a másikat Krisztusban. Hordozzuk egymást. Kentenich atya ezt modern szóval „*kegyelmi tőkének*” nevezi. Hasonló eset az iparból, amikor azt mondják, hogy a cég tulajdonképpen a tőkéjét a munkatársak alkotják.

Tehát Isten előtt hivatkozunk egymásra, hordozzuk egymást, hagyjuk, hogy hordozzanak bennünket. És azt, amit egymásért teszünk, így nevezzük: *hozzájárulás a kegyelmi tőkéhez.*

És a korszó? Felírjuk egy cédulára a hozzájárulásainkat a kegyelmi tőkéhez, az egymásért való imáinkat és áldozatainkat, és bedobjuk a korszóba. És hozzákapsoljuk kéréseinket. Adunk és kapunk.

És most egész gyakorlatiasan

Mindig, amikor nehéz a munka, vagy fáj valami, vagy veszekszem valakivel (természetesen ő a hibás), akkor a Szűzanyának adok valamit a kegyelmi tőkébe és gyakorlatiasan ezt mondom magamnak: *„Valakinek szüksége van rám.”*

3. hét:

A szeretet koronát ajándékoz

A kép mondanivalója:

„Mária, mi mindent Neked köszönünk,
szívbeli szeretettel átölelünk.
Nélküled, Anyánk, mivé lettünk volna,
anyai gondod minket ha nem óvna!

Bajainkból minket hűen kimentettél,
szeretettel magadhoz melenggettél.
Mi mindig hálásak akarunk lenni,
s magunkat egészen Neked szentelni.”
(Himmelwárts, 146. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Az emberek keresnek valakit, akinek egészen odaajándékozhatják magukat. Egy fiatal ember így szól a barátnőjéhez: *Királynőm!* Lisieux-i Kis Szent Terézhez így szólt az édesapja: *Kis királynőm!*

Mai demokratikus társadalmunkban nagyon elterjedt szimbólum a korona, mellyel az értéket, kiválóságot és minőséget jelzik. Megtaláljuk a koronát sörösüvegeken, cigarettásdobozokon, márkás termékeken, italokon, ruhákon stb. A mélylélektan szerint a korona egy olyan összimbólum, mely értékről és méltóságról beszél. Mi a Szűzanyának ajándékozunk a koronát. A legfőbb értékelés, amit mi, emberek, egymásnak mondhatunk, így hangzik: *Szeretlek!*

Hálássá tesz, ha van valakink, aki szeret minket. Azzal szemben jön létre bennünk hála, aki beteljesíti vágyainkat. És a szeretetünk vágyódik egy olyan másik után, aki felénk fordul, aki szeret, aki gondoskodik rólunk, aki szorult helyzetünkből kihoz minket, és azért, hogy a szívét nekünk ajándékozza, egyszerűen magához láncol bennünket. Ha valakinek azt mondom: *Te az én egyetlenem és mindenem vagy!*, akkor egyúttal *koronát* is ajándékozok neki.

Szemléljük a korona képét. Ez nemcsak az a korona, melyet Krisztus ajándékozott a mennyben anyjának. A Schönstatt-szentélyünkben levő koronát mi ajándékozunk neki. Így szólunk hozzá: *Te az én egyetlenem és mindenem vagy. Egészen neked szentelem magamat, véglegesen, osztatlanul, mert szeretlek.*

Évekkel ezelőtt volt egy sláger, mely erről énekelt: *„Megőrülök Érted, egy (arany)bánya a szívem, ezért felkelek, elhagyom eddigi helyemet, és Rád teszem az életemet.”* Ugyanezt mondom a Szűz-

anyának: *Nagyasszonyom! Megéltém határtalan szeretetedet. Olyan gazdag a szíved mint egy (arany)bánya. Örültem szeretlek, az egyetlenem és mindenem vagy. Egyáltalán és teljesen a Tied akarok lenni, ezért magamat szeretettel egészen Neked szentelem.*

Sajátos módon vezet be minket Isten a szeretetbe. Elveszi tőlünk emberi biztonságunkat, és helyette önmagát ajándékozza nekünk. A Szűz Anyát használja fel ehhez eszközül. Megtapasztaljuk benne Isten felénk forduló szeretetét. És Isten válaszra vár. Viszonzásként a Szűzanyának ajándékozunk és szenteljük magunkat. Ezt jelenti a korona. Neki ajándékozunk magunkat és mindent tőle várunk, és a végén mindent neki köszönünk. Átéljük emberi tehetetlenségünket, és egyúttal átéljük, hogy a Szűzanya nekünk ajándékozza önmagát. Hála ébred bennünk és szeretetére szeretetünkkel válaszolunk.

És most egész gyakorlatiasan

Ha úgy érzem, hogy a Szűzanyának most van szüksége rám (keserves korai felkeléskor, ideges családtagokkal való türelmes beszélgetés esetén, otthoni és munkahelyi kis és nagy bosszúságok alkalmával, testi és lelki szenvedések idején, amikor lefáradt állapotom ellenére csúcsteljesítményt követelnek tőlem), nos, éppen akkor így szólok:

Te a királynőm vagy, Neked szabad!

4. hét:

A tabernákulum

A kép mondanivalója:

Atya,
„Fiad áldozatként az oltáron
magát nagylelkűen odaadja:
mint barát van itt, mint étel,
minden szinten csendesen közel.

A szentek és angyalok seregével
kering a szívünk az oltár körül,
azért dobog, aki ott titokzatosan
a szeretet forró vágyát csillapítja.”

(Himmelwärts, 26. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

A Szűzanya szíve eleven szív volt. Egy élő nő szíve volt. És amit Jézus tett, Mária is vele együtt tette. Vele együtt a Jóistennek ajándékozta magát – értünk. A szentély tabernákulumának mondanivalója: Krisztus odaajándékozta magát az Atyának – értünk. És a Szűzanya meghív minket, arra ösztönöz bennünket, meg akar nyerni arra, hogy ugyanazt tegyük, amit ő tett. És mi is odaajándékozunk magunkat Krisztussal együtt az Atyának. És akkor az Úr egészen a mienk lesz, úgy jelenik meg a számunkra mint étel: mint ennivaló kenyér. Az Úr a tabernákulumban, a kenyér színe alatt azt mondja: *A számadra vagyok itt.* És a Szűzanya odavisz bennünket: *a számadra van itt.*

Ha a tabernákulumból kiáradó dinamika egészen halk is, ha az Úr egész csendesen van itt közel hozzánk, akkor is mozgásról van itt szó. Mert ha valaki azt mondja nekem, hogy itt vagyok közel hozzád, akkor egy áramlás indul ki belőle felém, és az ember vágyódik arra, hogy elidőzzön a szeretet ilyen áramlásában.

Mit válaszolunk Neki?

Kentenich atya szívesen használ ebben a vonatkozásban egy kifejezést: keringünk az oltár körül.

Az Úrnak válaszolni annyit jelent, mint viszonzni szeretetét. Olyan szeretet-választ adni, amelyet itt és most a Szűzanya az Úrnak az égben ad. Mária szíve Jézusért dobog, hogy kielégítse szívének forró vágyát. És a Szűzanya magával visz bennünket.

És most egész gyakorlatiasan

Krisztusra tekintünk. Napközben, mindig újra. És mondjuk neki: *Uram, jövök!*

5. hét:

Az atyaszem – Ő ránk tekint

A kép mondanivalója:

„Ó Atya, Te választottál ki minket
Krisztusban a világ üdvösségére,
hogy vetőmag, kovász és fény legyünk,
mint királyságának eszköze;
hogy mátkájával, a nagy jellel
a Sátán befolyását letörjük.”

(Himmelwärts, 17. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

A kiválasztással és a meghívással kezdődött. Vagyis a teremtést nem követte közvetlenül a jó keresztény életre vonatkozó feladat. A kiválasztás és meghívás azt jelenti, hogy az örök, szent, végtelen Isten hozzám fordul és azt mondja: *Légy az enyém!* És aztán ez folytatódik. Krisztusban a

világ üdvössége számára akar bennünket. A Szentírás képei: vetőmagnak akar minket, mely meghal és sok termést hoz; fénynek akar bennünket: „*Ti vagytok a világ világossága*” (Mt 5,14); kovásznak akar bennünket, mely az egész tésztát átjárja.

És még egy kép, egy szó Kentenich atyától: *eszköz*. A Mennyei Atya eszközként akar használni bennünket. Az eszköz annyit jelent, hogy a kezében vagyunk és általunk cselekszik. Nekünk, a modern ember öntudata számára ennek jelentősége van. Minden lehetséges dolgot számításba vesznek. De itt egy más értékrend hangzik fel: *isten kiválasztás és meghívás*. Isten szól hozzám: *Légy az enyém!* És akkor már nem fontos, hogy mit gondolnak rólunk az emberek. Nem számít, ha blamáljuk magunkat; sem a gazdagság; sem az, hogy az emberek szemében nagyot teljesítsünk. Mindez nem fontos. A végtelen, a szent atyánk kiválasztott és hívott minket. Azt mondja: *Légy az enyém!* A királysága számára akar minket. Ez a Szentírás nyelve. „*A menny királysága*” kifejezés áll ott. És a mennynek ez a királysága él már ma, és mi oda tartozunk.

Kentenich atya mondja egy másik helyen:

„Így az egész világ fölött
létünk az istenivel egybekötött;
a Te szemedben többet érünk
mint az egész Föld nélkülünk”.

(Himmelwärts, 25. o.)

Kentenich atya két konkrét dolgot nevez meg keményen, világosan és józanul:

A jelen korban és valóságban a *démoni hatalmak legyőzése*.

(A koncentrációs táborban, a felvételnél az egyik fegyőr így oktatta a „*csuhásokat*”: „*A Jóistent itt elfelejthetitek, mert még nem látta senki.*” És Kentenich atyához fordulva: „*Vagy te láttad már a Jóistent?*” Kentenich atya így válaszolt: „*A Jóistent még nem láttam, de azt hiszem, itt látni lehet az ördögöt.*”)

De Kentenich atya azt is mondta: „*Nem szabad az Ördögről beszélnünk anélkül, hogy ne említenénk a Szűzanya hatalmát.*” És ő maga is így tesz itt: *Arra vagyunk kiválasztva és meghívva, hogy egy-ségben a nagy kígyótipró nővel, az ördög befolyását elűzzük. Ez az ég nagy terve.*

És most egész gyakorlatiasan

A nap folyamán egyes események kevésbé, mások jobban megérintenek. Mindig újra ráte-kintünk egy-egy ilyen eseményre és mondjuk: *Atyánk, Te állsz mögöttem.*

6. hét:

A Szentlélek

A kép mondanivalója:

„Tábor hegy ragyogásába öltözve
mint a Szentlélek hűségese edénye:
így munkálkodsZ közvetítőként Schönstattban
és kegyelmesen a Szentlélekhez vezetsz minket.

Itass át mélyen minket Krisztus Lelkével,
adj bőségesen szeretetet szóló nyelvet,
hogy Hozzád hasonlóan, Igazság Tükre,
általunk áradjon szét Krisztus dicsősége.”

(Himmelwärts, 51. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Az erő kérdése, és a fény kérdése. Sokan akarják a jót. Hűek akarnak maradni a házasságban. Törekedni akarnak az eszményük felé. Jók akarnak lenni másokhoz. A munkában nagyot akarnak teljesíteni. Istent akarják keresni. Nem hiányzik a jóakarat. (A jóakarat gyakran nagyobb, mint hinnénk.) De hiányzik a *fény*. Nem tudják, hogy fogjanak hozzá. Lenézzük őket, jól-lehet jóakaratú emberek, - mert semmire sem viszik.

A nagy képünk – Mária. Amint Jézus a Tábor hegyén – „*Elváltzott a szemük előtt, és arca sugárzott mint a nap*” (Mt 17,2) –, azt Mária, a Szentlélek menyasszonya is megkapja. És azokat, akik szeretik őt, ugyanazon az úton vezeti a Szentlélekhez.

Kettős vágy ébred bennünk:

Vágyódunk arra, hogy Krisztus lelke mélyen átjárjon bennünket. Egy schönstatti örökimádó nővér mondta fiatalembereknek:

„Tulajdonképpen egész lényünkkel kellene imádkoznunk.”

Továbbá vágyódunk arra, hogy szeretni tudjunk, és a szeretet szavait mondhassuk egymásnak. Gyakran a bosszúság és a felháborodás erősebb, mint a jóakarat. A Szűzanya képes arra, hogy megváltoztassa a nyelvünket és a szívün-

ket. Akkor belőlünk is fény árad ki, mely erősebb, mint azelőtt. Mert Jézus Krisztus átsugárzik rajtunk. Megérinti az embereket és megváltoztatja a szívüket. És a végén olyanok leszünk, mint akik jót tesznek az embereknek; nem azzal, amit tesznek, hanem azért, mert olyanok, amilyenek.

És most egész gyakorlatiasan

Ezen a héten mindig újra kérjük:

Ajándékozz nekem egy új szívet. Egy olyan szívet, mely szeretni tud!

7. hét:

Szent Mihály – az isteni erő

A kép mondanivalója:

„Ha a világ és az Ördög fenyeget,
Ha vihar ölel körül,
megtörsz minden bajt győztesen,
mindenható erődöt kölcsönzöd nekünk.
Szívednek mennyei kapuja
marad biztos menedékünk.”

(Himmelwärts, 163. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Némelyek egyszerűen eszeveszettek. A viselkedésüket már nem lehet megmagyarázni pusztán emberi gonosszággal. Létezik emberileg érthető, belátható gonosság. Például valaki vesz egy pisztolyt, azzal bemegy a bankba és kénysze-

ríti a pénztárost, hogy adjon neki pénzt. A pénzen vesz egy új autót. Ez ugyan súlyos büntetés, de valahol van értelme. A végén van az embernek egy új autója, amivel elviheti gyerekeit az óvodába. De a koncentrációs táborban sok ezer embert megkínozni és megölni – ennek nincs értelme. Ez csak értelmetlen rosszakarat. Érthetetlen gonoszság van a rengeteg abortusz, az elvált szülők lelki roncs gyermekei, hétköznapijaink sok kis gonoszsága mögött is, amik nem jók semmire, csak arra, hogy másoknak fájdalmat okozzanak stb. Az ember mindig keresi a cselekedetek értelmét, akkor is, ha az eredeti bűn terhel bennünket. Ha a tetteknek nem találunk értelmes okát, akkor feltételezhetjük a démoni hatalmak befolyását.

A Szűzanya ismeri Szent Mihály arkangyalt. A héber „Mihael” név jelentése: „*Ki olyan, mint az Isten?*” Ez a név emlékeztet az angyalok nagy harcára az égben. A másik oldal urának jelszava: „*Olyanok vagyunk, mint az Isten!*” Szent Mihály és övéi előtt ez tiszta értelmetlenség volt. Innen ered a harci kiáltásuk, mely aztán Szent Mihály neve lett: „*Ki olyan, mint az Isten?*”

A Szűzanya rokonságot érez a nagy angyallal, amikor így szól: „*Uralkodókat taszít le trónjukról, de fölemeli az alázatosakat.*” (Lk 1,52) – „*Íme, az Úr szolgálóleánya vagyok: történnék velem a szavaid szerint.*” (Lk 1,38) Az arkangyal neve tőle is származhatott volna.

Az emberek kígyótipró nőnek, az ördög nagy ellenfelének nevezik, összhangban azzal, ahogy Szent Mihály a szentélyben látható: lábainál a démonnal. A démoni erőkkel szembeni harcban a Szűzanya mellett ott áll Szent Mihály.

A démonok mindig fenyegetnek bennünket, talán pusztító vihar borul ránk. De a Szűzanya velünk van. „*Az ő szíve az a hely, ahol mi és minden Krisztus-hívő újraszületik Krisztusban.*” (Kentenich atya). Az ő szívében nyitva van az ég a számunkra. Ha a szívében otthon vagyunk, az ég nyitva számunkra, és akkor nem kell többé félnünk.

És most egész gyakorlatiasan

Néha az a benyomásunk, hogy egy bizonyos dolog állatian buta. Értelmetlen. Gonosz. Csak gyűlölet és esztelenség. És akkor egész egyszerűen mondjuk: *Szent Mihály, most Te jössz!* Vagy a Szűzanyához fordulunk: *Otthon vagyok Nálad!*

8. hét:

Az örökmécs – Veled vagyok

A kép mondanivalója:

„Ahol az örök fény izzik
és sohasem szűnik,
ott lángolnak lelkeink,
hogy Veled egyesüljünk.

A világot s az emberek
szívét az ég felé akarjuk
mindenképp magunkkal
ragadni az Atyához.”

(Himmelwärts, 43. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

Sok keresztény elveszíti a bátorságát. A papi hivatások száma csökken, egyre kevesebb fiatal nő választja a szűzi életállapotot, és a közvéleményben, a sajtóban és a tv-ben kétségbeejtően kevés szó esik Istenről.

Mégis van itt egy nagy valóság. Az Úr közöttünk van. A tabernákulumban és a szíveinkben. Ezt jelzi a templom szentélyében égő fény, amit örökmécsnek nevezünk. Egy új minőség jön itt létre: A világot az istentelen erők látszólag összefüggő rendszere uralja, melynek hatalma azonban sok helyen megszakad és nyitva áll Isten felé.

És az Úr ott lakik, ahol az örökmécs ég. Hív bennünket, hogy szeressük őt teljes szívvel. És ha szeretjük Őt, akkor magától értetődik, hogy részt veszünk nagy szívügyének beteljesítésében. Nagy szenvedéllyel valljuk mi is Kentenich atyával: *„Hazafelé az Atyához vezet az utunk.”*

És még ez nem is elég: A többieket is magunkkal visszük. Aki szeret, az másokat is belevon szeretetébe. Aki lelkesedik egyik tanárjáért, az szívesebben megy az iskolába. És az is megesik, hogy egy anya és háziasszony focidrukker lesz, mert az *„ő három emberének”* fontos a futball.

A Szűzanyának fontos Isten. De egyúttal az emberek is fontosak. Magával akarja vinni őket az Atyához az égbe: az ég felé.

És most egész gyakorlatiasan

Ezen a héten mindig újra kérjük:

Légy az én világosságom!

9. hét:

Az ajtó – Indulás

A kép mondanivalója:

„Ó szent kereszt...

Mélyen befogadlak örvendező szívembe,
melyet egészen s örökre Neked adok.
Rád, a megfeszítettre és mátkádra
építem életem minden reményét.

Engedjétek, hogy meggyőző erővel
Benneteket az embereknek elvihesselek!
Merjek élni, küzdve naponta Értetek,
hogy országotok győztesen,
minden határon túl kiterjedhessen.”

(Himmelwärts, 90. o.)

Mit jelent ez nekünk és mások számára?

A sebek szeretetté válnak. A terhek felett megnyílik az ég. A fájdalom felkészít, megedz nagyobb dolgok számára. És minden felett egy mosoly. Természetesen sírás is. Kentenich atya így imádkozik a Szűzanyához: *„Tégy engem egy állandó isteni mosolygás és emberi sírás gyermekévé, hőségévé, vértanújává!”* Ez együtt jár. Ha az ember kapcsolatot nyer a kereszthez, akkor Jézus összetörése számunkra egy új szeretet kezdetévé lesz. Keressük Vele a kapcsolatot, és a jövőnk ott van, ahol Urunk a kereszten az Atyának ajándékozta magát: *„Istenem, Istenem, miért hagytál el engem!?”* (Mt 27,46) *„Atyám, kezeidbe ajánlom lelkemet!”* (Lk 23,46): Emberi sírás, isteni mosoly.

Ilyen a hangulatunk az indulásnál. Így megyünk ki innen. Az ajtón kettős program áll: Azal a gondolattal megyünk ki a szentélyből, hogy nincs semmi, ami elvlaszt Krisztus kereszttől és az ő nagy szeretetétől. De ugyanakkor nagy belső örömmel megyünk. És ezért apostolként hódítani készülünk: Aki fél az emberektől és visszahúzódik és elveszíti a bátorságát, az kitér a kereszt elől.

Szent Pál mondja: *„Gyengeségemmel dicsekszem, hogy Krisztus ereje nyilvánuljon meg rajtam”*

(2Kor 12,5) (emberi sírás, isteni mosoly). És Jézus mondja: *„Aki a tanítványom akar lenni (értem hódító útra akar indulni), vegye fel naponta a keresztyét.”* (Lk 9,23)

Ez a kettős gondolat van bennünk, miközben kimegyünk a szentély ajtaján: Igent mondunk Krisztus keresztyére az életünkben, és Jézus tanítványaként megmutatjuk az embereknek Krisztus erejét a saját életünkben.

Az ajtó mondanivalója: Úgy megyünk ki a szentélyből mint apostolok. Olyan emberekként, akik másokat látva így szólnak magukhoz: *Ezeknek szüksége van rám.* És egyúttal még:

Jót fog tenni neki, ha a velem való találkozásban megtapasztalhatja Krisztus szeretetét.

És most egész gyakorlatiasan

A szentély ajtajában állunk, kimegyünk és mondjuk: *„Ami most rám vár, nem fog tönkretenni. Legalább érdekes lesz az életem.”*

Vagy ha jobban megfelel, így beszélünk:

„Uram, itt a Te szereteted órája!”

(Himmelwärts, 155. o.)

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	5
1. hét: Az új kezdet: MÁRIA	7
2. hét: A korsó – egymásért.....	11
3. hét: A szeretet koronát ajándékoz	15
4. hét: A tabernákulum	19
5. hét: Az Atyaszem – Ő ránk tekint	23
6. hét: A Szentlélek.....	27
7. hét: Szent Mihály – az isteni erő	31
8. hét: Az örökmécs – Veled vagyok.....	35
9. hét: Az ajtó – Indulás.....	39

A
Családkadémia-Óbudavár Egyesület
és a
Schönstatt-szentélyt Magyarországnak Alapítvány
(8272 Óbudavár, Fő u. 14.)

*további kiadványai megtalálhatóak
az alábbi oldalon:*

www.schoenstatt.hu/olvass

*Megrendelés:
kiado@csaladakademia.hu
20/9892-759*

A megrendelt könyveket postai utánvétellel küldjük.

Előre is köszönjük megrendelését!

Terjesztők jelentkezését is várjuk!

A
Családok a Családért Egyesület
(8272 Óbudavár, Fő u. 11.)

*kiadványait
megtalálja az alábbi oldalon:*

www.schoenstatt.hu/olvass

Megrendelés:

*iroda@schoenstatt.hu
Tel./fax: 87/479-026*

ISBN 963 86371 8 8

9 789638 637185